

zajamo, naj si premisli, kdo njegovo krčmo obiskuje in podpira, kaplan ali mi! Ako si „Stajerc“ ne oskrbiš, se te bomo za naprej izogibali; ali upamo, da se to ne zgodi. Oglejmo si nadalje v bližnjem Lembergu krčmo g. Lipaveca. Na prizadevanje g. Jurkota in pobožnolinstva svoje žene noče k hiši „Stajerc“ in mu je ljubše, da vsled slabega obiska krčma za nekaj časa preneha medtem ko g. Zupančič ravno tu dobro uspeva; ja še ponoči smo videli tukaj veselo društvo in to ravno zato, ker izmed vsemi časopisi le „Stajerc“ in nas kmete spoštuje in ceni. Mi toraj odločno zahtevamo, da se nam v vsaki krčmi s „Stajercem“ postreže, sicer se jih prihodnjih izogibamo!

Iz Savinjske doline Pisati ti moram, dragi „Stajerc“, z pet enkrat iz naše lepe Savinjske doline, zlasti od Žalcia in Gotovelja, da izpocna ljudstvo svoje, priateljev v črni suknji. V Gotovljah imamo nekega kovača, ki ni samo zunaj temveč tudi notri črn. Seveda je velik „priatelj“ kmetov. Zato je tudi v neki krčmi želel, da bi koštal hmelj 4 K pri c. Pri tej priliki je mož tudi nekega poštenega žalskega meščana grdo psoval. Gotovo se jezi ta črna duša, da se drugim ljudem bolje godi, nego njemu. Enkrat je imel mož dvoje posestev, ali zdaj je vse izgubil in je odvisen od dobrote svojih sorodnikov. Ja, ljubi kovač, ti bi moral preje kovati, ko je bilo tvoje žezele še vroče; imel si pa raje delevnico v krčmi. Zdaj bi bilo bolje za-te, da si z kmeti v dobrem razmerju, ne pa da nosiš župnikovo kuto. — Omeniti moramo tudi še našega znanega žalskega fajmoštra Korena. Temu pobožnemu možakarju tičijo še vedno volitve v kosteh. Mesto da bi živel s svojimi farani v miru, pozabi raje vedno na svoj poklic. Zdaj prihaja čas velikonočne spovedi. Ker smo dobiti kristjani, čeprav „Stajerc“ čitamo, gremo po navadi k župniku po listek, za katerega pa moramo nekaj plačati. Pred kratkim je bila župnijska soba polna takih mož. Župnik pa je pričel predavati o duhovniškem preganjanju na Francoskem, kako surovci so Francozi in da je pri nas tudi dosti takih, ki bi kaj sličnega radi videli itd. Nato si je dovolil nekdo opombo: Kaj nas pa briga Francoska? Hui! To je bil ogenj v strehi. Takoj si je pustil župnik od mežnarja stolo prinesi; misil je pač, da potem nikde ne sme ničesar odgovoriti, ker bi ga potem lahko tožil. Povedal je tudi, da mu je ta in oni še 4, 7 ali 8 krajarjev dolžan ter pričel zopet z Francozi. Končno je zopet nekdo rekel: nas to nič ne briga, ali gotovo gre Francozom bolje nego nam. Zdaj se je župnik razjezik. Hotel se je prepričati z dotočnikom, ki pa mu je mirno dejal: zdaj čakam že dosti dolgo, dajte mi vendar listek. Ednake duše se najdejo in zato je pomagal župniku neki mesar Hodnik. Za danes toliko.

Farani.

Iz Št. Petra nad Medvedovem selu. Pred zadnjim nedeljom je vabil naš fajmošter „vse poštene farane“ k volitvi cerkvenega klučarja. Pod tem imenom je misil le svoje črne ovčice, ki mu lijejo pete. Vprašamo vas, gospod župnik, zakaj niste hodili ob hišnem blagosloviljenju za svete tri kralje samo k „poštenim neodvisnim faranom“, zakaj se ne obraćate kadar je treba denarja za popravilo faroža samo do „poštenih neodvisnih faranov? Povejte nam to! Če pa tudi ne, vam povemo da vas zastopimo. Še nekaj ti morem povedati, dragi „Stajerc“. Čudno se nam je zdelo, da zadno nedeljo nismo slišali v cerkvi obranca petja naših deklet. K predstavi Egipovskega Jožefa je zobnal „teater-direktor“ križevski mešani zbor. To so zastopila naša dekleta in niso hotela nadlegovati kosmatih ušes zvitega Gomilšeka...

Iz Crešnjevca pri Slov. Bistrici. Zadnji članki iz Crešnjevca in Vrhloga so Sušnika celo po koncu spravili. — Mi smo golo resnico pisali in resnice seveda sčasoma v oči bode. — Sušnik se je bahal da bode Stajerci tožil in popravke proti člankom poslal, ali kakor se slutiti mu je ta čas srce v hlače ušlo. V predzadnji številki Stajercu smo v listnici sicer brali, da je župnik Sušnik nek popravek poslal, ktere čečkarije po Stajercu kod resen list ni sprejel. Mi obmilujemo da se tisti popravek ni razglasil, — kakor po navadi bil je gotovo poln laži; mi se pa z lažmi ne pustimo krmiti, — to je mogoče morda pri škofijstvu, kam g. župnik celo čez g.

kaplane izmišljene in nerensnične reči piše, ter jim hoče škodovati. — Dragi Štajerc, prinesi toraj vsak Sušnikov popravek ali dopis nespremenjen, mi smo na vse pripravljeni, tudi na odgovor pri sodnji, — tam bi nam bilo prav ljubo, da bi imeli priložnost, temu možu resnico v obraz povedati. — Seveda župnik Sušnik se baha, da ima trde živce in debelo kožo; to mu sicer verjamemo, pač pa mu manjka velika mera resničljubnosti in sramote, in to je edini vzrok da se ga nič ne prime. Pri ordinariatu in škofijstvu pa ima dosti zaslombe kar, sam iz prižnice trdi, česar pa mi prav verjeti ne moremo, — in neljubo bi nam bilo, da bi prišli v tem slučaju do žalostnega prepričanja in potem k staremu pregovoru „gliha v kuh strihu“. — Brez zamere. — Ti zadni resnici članki iz Crešnjevca in Vrhloga so g. Sušnika tako razkačili, da je psoval farane zadnjic s prižnice z izrazi: — „smrkolin, švindlerji, falotje i. t. d. — Ljubstvo mu ne zameri, je pač neotesani Kranjec. — Sušnik trdi, da je on najučenješi gospod ker se je 15 let šolal, drugi so butelni. — To je dokaz trde glave, ako se v 15-ih letih boljše omike ne nauči. — G. župnik Sušnik, več tridih orehov se še bo moral na Crešnjevcu zgristi. — Na svidenje.

Iz Zavrča. Dragi mi Stajerc! Tudi od nas sprejmi sledeče besedice, da pri nas ne bodo veliki gospod dekan mislili, da smo mi zaspansi. Danes Vam hočemo samo nekaj naznanih, da bote videli, kako se pri nas godi. Že pred nekaterimi meseci je prosil neki tukajšni posestnik za gostilno; tudi bi jo bil dobil, če ne bi g. dekan zmiral v neko klet bili povabljeni, ker se od ceste vidi, da zmiral v njej tiči. Prišel je namreč prosilec gostilne nekoč na okrajno glavarstvo in vprašal kaj da bo, da tako dolgo odgovora ne dobi. Čeravno ne zna dobro nemški, vendar je zastopil, da je neki g. uradnik rekel drugemu: „Že dolgo bi bilo dovoljeno, če ne bi g. Kralj dekan proti bili.“ Ta drugi gospod je vprašal: Ali je to pismeno? Rekel je „ja“. Radovedni pa bi bili, kaj je ta dekan pisal? Morda pa se izve!... Bile so tudi volitve dne 9.2. v Zavrču. Kak smo slišali, je dekan samo eden glas dobil, zato je tako razkačen bil in takoj pobrrial iz volišča. Slišali smo tudi, da se je proti tej volitvi vložila pritožba in da se bodo vsi kateri so bili podpisani na tej pritožbi na sodnijo naznani zaradi razdaljenja časti. Hočemti dragi „Stajerc“ prihodnji teden natančnejše poročati, ker jaz samo tolkor pišem, kolikor morem dokazati. Svarino tudi gosp. dekan: — ali je to krščanska ljubezen, da uboge kmete (poštenjake) k sodniji spravljate? Seveda, če Vaš podpis vidi misli si tudi, da mora podpisati. Prišel sem nekoč tudi v župnišče, to je bilo točno ob 12. uri opoldne. Videl sem pri kosilu gosp. dekanu, kaplana in neko deklipo. Zelo radi bi vedeli, v kakšnem sorodu si so? Veliko siromakov je tukaj, ki si celi krompir v solo nosijo, ker kruha doma nimajo, a ti ne dobijo drobtinice kruha. Ali ne bi imeli g. dekan veliko zasljenje pri Bogu, če bi našim ubogim otrokom opoldne nekaj podarili? Saj ni treba bogekaj, je en košček kruha tudi dober! Če se g. dekan ne boste usmilili naših ubogih otroh, tedaj še bode „Stajerc“ nekaj drugo izvedel, kaj se vse v Zavrču godi. Za danes zadosti, drugokrat več!

Sv. Barbara v Halozah. V zmislu §. 19. tisk. zak. zahteva podpisani kn. šk. župnijski urad, da sprejemete sledeči popravek z ozirom na Vaše poročilo „Sv. Barbara v Halozah“ v štev. 7 Vašega lista z dne 16. februarja t. l.: Ni res, „da so cerkveni klučarji po zvijači izvoljeni“, res pa je, da so zakonito po cerkvenem pravu izvoljeni. Ni res, „da je bil Jakob Kelc, obč. pred. Sv. Elizabete ... od župnika izvrzen“, res pa je, da ga je izvrzel mnogočastiti kn. šk. dekaninski urad v Zavrču. Ni res, „da je bil Vido Kokolj poprejšni crkv. klučar ... na polvelje župnika kot voditelja volitve izvrzen“, res pa je, da ga je izvrzel mnogočastiti kn. šk. urad v Zavrču. Ni res, „da se je volitev vrnila na povelje našega g. župnika Vogrina“, res pa je, da se je vrnila v zmislu cerkvenega prava po volji preč. g. dekanja Josipa Kralja v Zavrču. Kn. šk. župnijski urad Sv. Barbara v Halozah, dne 24 februarja 1908. Ivan Vogrin, župnik.

Novice.

Loterijske sestrice so v tisočerih skrbih in dobile bodo sive lase, v kolikor jih še nimajo... Kajti nekaj groznega se je zgodilo! Mi se sploh čudimo, da se svet ne pogreze... Poslušajte vi vse, ki ste nosili in še nosite svoje groše v „loterijo“ in čakate na „ambie“ in „terne“! Poslušajte, prekrižajte se in čudite se: V proračunskem odsekru državne zbornice je predlagal nemški poslanec Malik izjavu, po kateri naj bi vlada vsako leto 10. del obstoječih loterijskih kolektur opustila, tako da bi današnja loterija v 12. letih sploh ponehal. Ta izjava je bila sprejeta s 17. proti 15. glasovi. Edino 15 loterijskih sestravic v poslanškem fraku se je dobilo, ki so za ta „davek na neumnost“ glasovali. Torej je pričakovati, da se loterija res v enem desetletju poneha. Groza, trepet in škrpanje z zobmi, v kolikor jih loterijske sestre še imajo... Pomislimo le tole: Marsikatera stara baburica pije cikorijsko namesto kave; na ramji čopi črni maček, pred očmi pa gleda skozi stare špegle na številke; in potem stavi in tavi, — k večjem vsakih par let zadene kakšno „ambico“ in potem pije zopet cikorijsko na место kave... Ali brez šale! Loterija je navadni davek, katerega plačujejo gotovi ljudje zato, ker so — neumni! In skrajni čas je, da prične stara babura mesto cikorijsko kavo pititi, da se poneha ta davek na neumnost... Pa loterijske sestrice v hlačah in krilih naj le vpijejo!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Proti gospodinski šoli v Ptiju napisal je bržkone mestni kaplan J. a g. e. r. lažniv člančič v istotako lažnivem „Fihposu“. Ves članek od prve do zadnje črke je seveda pravcata farška laž in najhudobnejše obrekovanje. Stvar je ta-le: Učenke gospodinske šole so napravile popoldne izlet v Hajdino, si ogledale tamošnjo cerkev, opravile preje popoldansko Božjo službo in se vrnile iz Hajdine v pravi urij, tako da so bile v mraku že v Ptiju. Bile so poleg tega v poštenem spremstvu. Tako stoji torej stvar in vse drugo, kar piše umazani „Fihpos“, je podloževanje in laž. S poštenimi sredstvi ne morejo škodovati napredni gospodinski šoli, — zato ji skušajo škodovati z lažmi. Ali maščevalo se bode to nad črnimi lažniki samimi. Fej!

Ptujski kaplan Jager hoče na vsak način doseči tisto stopinjo, katero je dosegel čedni njegov bratec kaplan Koprivšek, kateri v spovednici laži trosi. Ali kakor Koprivšek bi imel tudi ta čudni Jager dovolj povoda, da molči in se skrije, kajti masla ima dosti na glavi. Vbogi g. prošt Fleck, ki se mora ubijati s temi mladimi farškimi petelinami! Le nekaj naj povemo danes o Jagru. Po cerkvenih določbah mora biti duhovnik tešč ob polnoči naprej. Le tedaj sme stopiti pred Božjo mizo. Od kaplana Jagra pa vemo in lahko sodnisko pod prisego z raznim pričami dokažemo, da pride večkrat šele ob 2., 3., 4. in 5. uri zutraj iz Hajdine v Ptuj. Kaj ima katoliški duhovnik ponoci zunaj opraviti? Ali hodi za dekletami? Ali je tešč? Ali ima čiste roke, ko stopi pred oltar? Vprašamo v imenu tiste morale, za katero se Jager toliko briga: kaj ima ponoci zunaj opraviti? Ako ne dobimo na to odgovora, povemo še kaj več. Toliko za danes!

Prvaška volilna sleparija. Začasa zadnjih volitev v davčno komisijo v Ptiju hoteli so izvršili nekateri gospodje pravcati „Husarenstreich“. Postavili so nameč kar naenkrat svojega prvaškega kandidata, pobirali pooblastila in hoteli „zmagati“. Duša tega črnega načrta je bil naš dr. Gregorec, ki je sicer čisto krotek, tako da je iz roke. Gregorec si je hotel pridobiti politične slave in pridobiti političnih lovork. Ali tako neumen ni bil ta po postavi sicer majhni, po duhu pa veliki dr. Gregorec, da bi šel sam v nevarnost. Poslal je raje nekega družega v ogenj po kostanj. Ta „drugi“ je bil ptujski žnidar očka Wesiak. Očka so se dali na lim spraviti in so šli po kostanj ter se pri temu prav pošteno prste zasmordili, tako da jih bodo še dolgo pekli. Očka Wesiak so gledali nameč zelo ponizno, kakor da bi ne znali do 5 štetni. S tem poniznim obrazom so šli očka Wesiak k raznimi obrtniki v Ptiju, zahtevali od njih volilna poot-

blastila in jih v nekaterih slučajih dobili. Pri temu se očka žnidar niso resnice držali, hoteli so obrtnike za nos vleči, pa končno so sami sebe za svoj dragoceni nos držali. Očka, očka kaj ste si rili, — ?! Mali g. dr. Gregorec vam je premalo postave raztomačil in vi sami imate pač preslabje špeglje, da bi znali postavo čitati. In zato vas je hudobni državni pravnik obtožil... Pretekli torsk se je peljal žnidar Wesiak proti Mariboru. Gledal je zopet tako ponižno, ali z ušesami je jezno migal. Pred sodnikom sem se je približno tako zagovarjal, da „ni vedel“, da se ne sme volilnih sleparjev oganjati. Očka, očka, kaj ste si rili, — zdaj pa že veste, kaj? Sodnija je namreč temu političnemu žnidarju prisodila 50 kron globe ali 5 dni zapora ter troške. Zdaj, očka Wesiak, pa le redke štine delajte, da bo denar preje vklip. Politično suknjo pa naj raje drugi šivajo...

Učitelj Klemenčič iz Ptujске gore bobaa po prvaških časnikih veselo novico, da je bil pred sodnijo oproščen. Kaj je na celi stvari? V prvi vrsti to, da se je pri sodniji z zaprisezenimi pričami dokazalo, da je učitelj Klemenčič shod na Ptujski gori z največjo surovostjo in brezobjirnostjo motal, da se je vedel na shodu, kakor se vedejo pijanci v velikomestnih beznicah in je bil tako surov, da mu je moral krčmar v rata pokazati, da nima torej niti sleherni pojem o dostenosti in da je res pravi „cvet“, prava „čast“ za učiteljski stan. Dokazano je s prisego pred sodnijo, kakšne manire ima ta človek, ki je pol krčmara, pol trgovca, pol političarja, nikdar pa ne učitelj. Dokazano je, kako rovtarsko se obnaša član „slovenskega učiteljskega stanu“, ki bi moral vendar občevanje z ljudimi razumeti. Dokazano je, da ta Klemenčič, za katerega so sorodniki že v vzdignenimi rokami prosačili, ne more dati mladini lepi vzgled, posebno ker je več v gostilni kot v šoli in ker se mu že zadnji a-b-c strelec smeja... Ali mi imamo še veliko več materijala. Nikar se ne veselite, g. Klemenčič, da ste že iz vodel Božji milini meljejo počasi! Ali mislite, da bodo šolska oblast mirno gledala, ako se vas pred sodnijo najgršo surovost v našinost dokazuje, ako se vas vidi v družbi z ljudmi, ki so več v zapornem zunaj, ako hujskate domačina proti domaćinu? Podle vaše laži o mestu niti ne omenimo, ker so tako neumne, da jih niti zadnji pastir ne veruje! Ali je to značajno za človeka, ako pljuje na svojega predpostavljenega, kateremu se drugi dan zopet slini? Slavna „narodna stranka“, ali je to značajno? No, pane Klemenčič, mislimo, da vam bode dobra volja kmalu pošla! Kmetje z vami niso posebno zadovoljni, pa čeprav se jim zdaj želite... Mi pa stojimo na straži in pridemo še kmalu z drugimi resnicami na dan! Tedaj na svodenje!

Strajk sentpeterskih pevk. Piše se nam: Hrupo so pozdravili Sentpeterčani novega reformatorja Gomilšeka. Stare ženice ga nisi mogle prehvaliti, tega povsod znanega „Cezarja“. Pa kaj bi tudi ne, kajti dober gospod je imao mnogo prakse in zna se prikupiti na razen način. Med drugimi je hotel reformirati cerkveno petje. Skoraj vsaki dan je vabil lepa dekleta v farovž k pevskim vajam. Pridno se se učili, a kaj kjer ni pravega strokovnega učitelja ni moči napredka, pa tudi ne presodka. — Pokazal je to, zlasti v nedeljo, ko je pustil v svojem komedijantskem šotoru popevati dekleta iz sosedne fare. — Sramoje se naj vrli pevec Gomilšek, da postavlja na ta način dekleta svoje fare v ozadje, čeravno so Sentpetrčanke znane kot dobre pevke. A vrla deklete se niso pustile za nos voditi — , pustile so ga v nedeljo pri maši v štihu: Vbogi Štefek je pa moral sam grlo napenjati; gospod župnik bi bil sicer rad pomagal, toda jeza ga je tlačala, zato je naposled raje utihnil. Ne mislite si, gospod Gomilšek, da so sentpeterčanke vse tako zarukane, da vas bodo ubogale na komando. Sentpetrčani so prebrisane glave in se znijo postaviti za pravice ter ne pestijo, da bi se jih postavljalo v sramoto, ker so si svesti, da znajo dobro popevati. Vas čast vam, dekleta, ki ste se postavili tako možato! Vi pa, gospod Gomilšek, Vam svetujemo, da spoštujte in cenite Vaše farane bolje, ako hočete, da Vas bodo ti čislali. Če so vam sosedni farani dražji, bi bilo bolje, da bi sploh

v sosedni fari ostali, ker že opetovano kaže, da Vam ni dosti za Petrone.

Kuharica in njena moč. Iz Arjavice pri Sotli nam poroča prijatelj: Praznik sv. Simona je sicer minul, ali spomniti se ga moramo, ker je napravil veliko smeha. Splošno znani nadžupnik Korošec je šel god obhajati in to v neko hišo za hosto, ki precej na samem stoji. Tuji kuharica Matica je bila tja povabljena. Revica je morala gledati na lastne oči, kako se župnik s svojimi prijateljicami zabava. Ko pa je postal župnik prevroč in preveč „hud“, zavrela je Mici kri in rekla je neko skromno besedo. Ali župnikova prijateljica se zave svojega dostojanstva in ji reče: Kaj se boš štulila, ti si služkinja, mi smo po gospo... To je bil povod, da je kuharica hotela od farovščevega domačina zahtevala svoje stvari v kovček spravljati. Župnik prosi, proklinja, pa vse zamanj, — trdo je ostalo Micino srce. Bliza se že jutro in čas za odhod na kolodvor. Kaj naj župnik stori, da mu golobicu ne sfrča na tuje? No, Korošec je šel k sosedu in prosil, da naj kuharico pregovori. Kar se župniku ni posrečilo, posrečilo se je sosedu. Mica je ostala in vihti še danes farovško kuhovnico nad župnikovo glavo... Hvala Bogu!

Zmešalo se mu je. (?) Na Vranske m so imeli v neki gostilni predpustno veselico. Obilo gostov je bil dokaz priljubljenosti krčmarja in krčmarice. Ali tudi ta zabava je zahtevala svojo žrtev, kajti nekemu, že itak bolj z skromno pametjo oblanemu učitelju so se možgane zmesale. Začel je naenkrat divjo kričati: „Tukaj se ne sme nemško govoriti!“ Seveda, nekaj pametnih gostov se je v drugo sobe presečilo iz usmiljenja do podivljance. Upamo da bodo „merodajniki“ toliko usmiljeni in moža v ljubljansko norišnico pripeljati pustili; v štajerski bi znal zopet kaj nemškega slišati in potem je pa konec našega ljubega Janeza...

Letni in živinski sejmi na Štajerskem. Dne 9. marca v Brucku**; v Poljčanah**, okr. Slovenska Bistrica; v Weizu**. Dne 10. marca pri Sv. Juriju ob Taboru**, okr. Vrantsko; pri Sv. Jakobu**, okr. Laško; v Lonču**; v Ljutomeru**; na Spodnji Poljskavi*, okr. Slovenska Bistrica; v Ormožu (svinjski sejem); v Kostrivnici**, okr. Rogatec; v Kapelah**, okr. Brežice; v Vuhredu**, okr. Slovenj Gradec; v Strassu**, okr. Lipnica; v Gross-Kleinu (sejem s klavno živino), okr. Lipnica. Dne 11. marca v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; na Ptiju (sejem s ščetinarji). Dne 12. marca pri Sv. Juriju ob žel.**, okr. Celje; pri Sv. Ožbaltu**, okr. Ivnična; pri Sv. Lovrenču**, okr. Ptuj; na Bregu pri Ptiju (sejem s svinjami); v Tržiču**, okr. Rogatec; v Selinci**, okr. Maribor; v Gradcu*. Dne 14. marca v Brežicah (svinjski sejem); v Slovenjem Gradcu*. Dne 16. marca v Zdolah**, okr. Brežice; v Arvežu (sejem z drobnico); pri Velikem Š. Florjanu**, okr. Lonč; v Peklu*, okr. Slovenska Bistrica. Dne 17. marca na Rečici**, okr. Gornjiograd; v Trbovljah**; v Lembergu, okr. Šnarije pri Jelšah; v Ormožu (svinjski sejem); v Srediču**, okr. Ormož; v Murecku**; v Podčetrtek**, okr. Kozje; na Ptujski (Črni) gori*, okr. Ptuj; na Ptiju (sejem s konji, govedom in ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; na Vidmu, okr. Brežice. Dne 19. marca v Ljubnem**, okr. Gornjiograd; na Svinčinini, okr. Maribor; na Bregu pri Ptiju (svinjski sejem); v Gradcu*. Dne 20. marca v Studencih*, okr. Maribor; v Arvežu*; pri Sv. Barbari**, okr. Konjice. Dne 21. marca pri Sv. Jeretu*, okr. Laško; v Perenovem**, okr. Celje; v Brežicah (svinjski sejem); v Rogatcu**; na Žigrtovem**, okr. Sevnica. Dne 23. marca v Tilmelu**, okr. Lipnica. Dne 24. marca v Ormožu (svinjski sejem).

Vojaški konjski sejmi. C. k. štaj. načrtištvo nam piše: Ker je c. k. ministerstvo za deželno brambo zaukazalo nabor 30 državnih plemenskih kobil in 10 neizvezbanih konjev v vzhodnjih planinskih deželah, vršijo se na Štajerskem sledči konjski sejmi: v Brežicah v pondeljek dne 6., Ljutomerju v sredo dne 11. in v Bučecovcih v četrtek dne 12. sušča, povsod ob 8. uri zjutraj. Natančnejše pozameznosti obsegata v uradnem delu „Grazer

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, z dveema zvezdicama (***) pomenijo letni in živinski sejmi.

Zeitung“ z dne 26. svečana 1908 razglašen in oznanilo c. k. štajerskega namestništva.

Pošta sv. Urban pri Ptaju. Vpeljalo se mu je 3 krat na teden poslujoče deželne pismonoči na kraju Dolici, Janževac, Zg. Velovek, Juvarje pod Destinje, Svetince, Ločič, Ternovce, Ločič v srednji Strmec, Jiršovce, Janževce itd. Poleg tega se pošter postavilo poštno nabiralnico v Zg. Velovlje pri pavat Destincih, Ločiču, Jiršovcih, itd.

Občin Uboj. V Šamarki sta se stepla hlapci Pavlo, m. in major Krepek. Zadru jo je dobil tako jedna glavi, da je kmalu nato umrl. Ubijalcu so z bode volile

Izpred sodnije. Eksekutorja napadli so posk sestnik Jesih, hlapec Kovačič in dekla Simon Kr. v Šodinci pri Ormužu. Obsojeni so bili Kovac in na 2 meseca, ostala dva na 6 tednov ječe, krvne Oženjeni viničar Martin Skrinjar se je spolj led zgrešil nad neko svinjo (!) in bode za to smenj nario 4 meseca sedel.

Ustrelila se je v Ptaju mlada soproga ležniškega uradnika B. Vzrok samomoru je da in živinski značaj. Nesrečnica zapušča dva otroka ga

Iz Koroškega.

Škandal v sv. Jakobu v Rožu. Prvaki Rožni dolni umivajo zamorca; znoj jim teče Požig čela, ali zamorec ostane črn. Porabit hoča v nesrečni § 19, s katerim se lahko vse „popravilo z tudi da sneg ni bel in da voda ni mokra...“ Ti „popravki“ so le dokaz, da je vse resem kar pišemo o temu nezaslišanemu škandalu. Danes nas je počastil fajmošter Matija Ražen s sledčim „popravkom“: „Sklicujoč se na §. 14 gratskognega zakona zahtevam, da z ozirom na gloga Vašo notico „Škandal v sv. Jakobu v Rožu“ postavno določenem času v „Štajercu“ objavil 4. tale popravek: Ni res, da je dala prvaška pojedilica v času, ko se je nered (v občinski blage gajni) izpoznał, bivšemu županu Kobentariju posojila za 20.000 kron — in nire 000, da je to razvidno iz zemljiske knjige v Rožu neži Št. Jakob v Rožu 26. svečana 1908. Št. J. pri Kobkska posojilnica v Rožu Matenji Ražun, načelnik. Mat. Nagel, odbornik, 1.

K temu „popravku“ bodi v prvi vrsti povrnat dano, da ne popravi prav in nič. To more vsakdanov reči, da „ni res“ in „ni res“. Mi pa pravimorški res je vse, do pičice res, kar smo pisali je § „popravki“ se gospodje ne bodejo oprali. Edini pot je, da se pred sodnijo operejo. Ali telesni poti se pač bojijo, ker dobro vedo, da je vsi-Pol vse res, kar smo pisali. Za danes naj o škarbitu dalnu v sv. Jakobu še sledče podrobnosti omenimo. Laž je, da je Kobentari sam od županega stolca odstopil. Vršila se je tajna sej njegovih prijateljev, katero je menda sam Ražedaj sklical. Na tej seji se je sklenilo, da se ne bodo Kobentaria več volili, ker se je že o škandalu sutilo. Kobentari in o temu sklepničesar vedel, ker so bili že močnari pripravljeni, s katerim naj bi se praznovalo njegovo izvolite. — Galj ravnili se je že preje po Sv. Jakobu opon tem verjenju občinskih denarjev. Končno preglej prišli na zahtevo naprednjakov uradnikov deželnega odbora in pregledali račune. Spisalo se je po tudi protokol, ki nosi podpis prejšnega župantija Kobentaria in sedanjega Mayerja. Revizija je drognala, da manjka 1.400 kran, katere morajo Kobentari plačati. V prvi vrsti manjka kazenski in denarjev, dvignenih doklad in lovake najemnino, o Tudi račun glede zgradbe rezervoarja za vodovo. Načini v redu. Nadalje se je našlo v knjigah v. Prispak. Tako se na županske knjige vsako letu zaključilo itd. Vse to je čista resnica obri proti tej resnici ne pomagajo nikakoršni jezični vitaki zaviti in zlagani popravki! 1.400 kran iz občinskega, ljudskega denarja je in primanjkoval! Kdo ga je poneveril, tudi ne bode preiskava dogural. Ali neramnost je, da pod skušajo pravki to dejstvo vtajiti! Župnik Rzšu da trdi tudi, da ni prvaška posojilnica občinsko blagajni ničesar posodila. Ražun s tem neramnost govori, kar gotovo ni lepo za katoliškega državnika. Pri reviziji se je našlo potrdilo tudi sprijetih 4–5000 kran iz zadnjega leta. Česa. To potrdilo je najboljši dokaz, da jenim Ražunova posojilnica Kobentarijevna revizija je pomagala. Sicer pa govori tudi zemljiski državni knjiga! Tam se vidi prav čudne vknjižbe, zla za tiste, ki poznavajo vrednost Kobentarievega pna nesestva. Res je torej, da manjka občinskega

senorja in da je posojilnica lahko miselno z denarom članov Kobentjarju pomagala. Kaj bodo člani ē jstemu rekli, to nas nica ne briga. Pametni ljudje se zato načratali svoj denar v denarne zavode, ki jih je pod oblastveno kontrolo! Sicer pa bodoemo v vrh, sicer strari še odločneje govorili. In zato, — se jemščer Ražun, le „popravljate“. S tem si le leku, kopavate odgovornost za škandal!

Občinske volitve v Gozdanjih so se vratile včetek p. m. V prvem in drugem razredu imajo o poprednjaki, v tretjem pa klerikalci večino. Občina zara bude tedaj v naprednih rokah ostala! Življenje volic!

Pokusen samomor. Dne 26. p. m. se je nomenič Kraiger v Gaštaju zabolel z nočem k vačilom; noč je zadel v rebro in je pričakoval, da — okrevat. Vzrok sta alkohol in ljubosumnost. Vledu. Piše se nam: V Edorfu so našli svitnjenega moža Franc Hauli; pravijo, da je že mesec ležal v ledu zamrznjen; zmanjkal je a žed na tretji mesec. Našli so ga loveci, ko je bil drut in zamrznjen dočela v ledu v lesu; izkorakal so ga 26. p. m. iz leda in ga pripeljali v vašnico na Prevalje.

Po svetu.

če je Požigalci. V zadnjih dneh je pričelo v Baročenju v 15 slučajih goretih. Zanesljivo gotovo je ravnih, delo zločinstv požigalcev. Leta se vedno hiše ogliju izberejo. Komaj pomaga požarna bramba res, enem kraju, prične že druga hiša goreti. Predaluh listo je zelo razburjeno.

Nesreča in zločini. Župnik König v Beču Š. 19. 1919. igral z nabasano puško; ta se je sprožila in nastrelila župnikovo deklo. — 7 žu v naravnem parnika „Helene“ na Elbi je padlo v avitep; 4 so se rešili, 3 pa utonili. — Iz Maribora je pobegnil mežnar Lehuer. Nabral je za blaže velikanske svote in z njimi šel. Poleg tarju atnih oseb je oškodovan klošter Seitenstetken in e. 47.000 K.

Snežni plaz (lavina) se je valil te dni iz Jata pri Gopensteinu v Švici. Zasula je lavina at ejošnji hotel in ga zdrobila. Ednejst oseb je omrak, 14 pa ranjenih.

Anarhistična zarota. V Ameriki je bil umorakdo duhovnik pater Leo Heinrich. Zdaj je prišla imo: jorška policija anarhistični zaroti na sled, isali! ra je imela namen, pomoriti več duhov Edinav.

Ali te Zeleznika nesreča. Pri Suhačnju na vse, ko Poljakem sta trčila dva vlaka. 5 oseb je skrbnih, 30 pa ranjenih.

Gospodarske.

Kedaj je trositi gnoj po travniku? Tu pa po naših gorah se vidi, da trosijo gnoj po travnikih spomlad. Tako gnojenje sicer ne škoduje, toda gnojim s hlevskim gnojem že v jeseni, bodemo vedeli, da gnoja več dobčka, ker pridejo redilne snovi terim spomlad do travnih korenin in trava se začne bolj rano razvijati, him prej denemo toraj gnoj na omenjek, tem več bo zaledel. Gnojnica pa ni pravilno že polivati po travnikih, ker gredo potem redilne i preglaboko v zemljo in jih ne morejo travne kose doseči. Sedaj mesece februarja je za gnojenje z se je ipo travnikih najbolj čas. Samo v sadovnjakih upanjujoči žijo že v jeseni in sicer zato, da zadeže tudi dnu drenje, ki ima korenine bolj globoko.

Kako je zasajati sadno drevje? Sadnemu drevju mora uprej skopati primočno jamo, ki naj bo do 70 cm enekih in 1 do 1½ m široka. Nato se postavi srednine, kol, ob katerega se nasloni dresvesce, ki ga hočemo dovoditi. Najprej je prisutno ono zemljo, ki je bila prej na vedenju. Pri tem je dresvesce večkrat potresti, da pride in tudi pod koreninem. Te poslednje se mora seveda primočno prikrasiti in gladko prezrečati. Prezera je obrnjena navzdol. Dresvesce mora priti tako globoč v zemljo, kakor je bilo prej. Okoli tega napraviti iz rahle zemlje kolobar. Ta naj bo podoben liku in naj dovoža vodo do dresvesce ne po od njega, se ne sme zemlje v dresvescu nakopičiti. Ko smo način dresvesce zasadili, privezati ga je s slamo ali pod katero je pa deti nekoliko mahu ali cunji, Ražunu, da ga veter ne maja ali celo odlomi.

Kako na daleč naj se zasaja sadno drevje? resnicno! Sadovnjakih se nahaja sadno drevje navadno ga durekote in eno krade drugemu živež. Saditi ga mora toraj bol razsebe, nego je naša starana navada. Najtegajanje je saditi orehe in kostanje. Daljavo med dajeninami drevjem naj znaša 10 do 15 m. Jablane, tarje, in črešnje je 8 do 10 m razsebe, češpe, višnje, marelice, breskve pa 4 do 6 m. Če damo mu drevju šibko podlogo, sadimo ga lahko bolj, zlasti. Na kruno cepljena hrushka sadit se n. pr. lahko po 2 m načratali, napični kordoni na takih podlagi celo ega de. Ko se odločimo za razdalje posameznega drevja,

pomisli moramo, kakšno je naše zemljišče. V dobrini, kjer zraste drevje lahko jakovoliko, sadili bodoemo bolj narazen. V plitvi zemlji postane drevje navadno manjše nego v globoki, zato se zasaja tu bolj gosto.

Superfosfat se ne sme mešati s Tomasovo žlindro, ker se spoji o nasprotnem slučaju prosta fosforna kislina v superfosfatu v vapnom Tomasove žlindre in postane v tem slučaju težko raztopna. Tudi v vapnom in s pepelom se ne sme superfosfat radi tega mešati.

Okus po posodi ali po plesnu ima letos vino marsikatrega gospodarja. Pomanjkanje vinske posode ob trgovci prisilijo je tega in onega, da je del svoj predelki tudi v tak sod, v katerem ni znal, ali je popoloma zdrav. Marsikdo je sod sicer pral, toda nezadostno. Ako je dobilo vino ta okus ni mu ga več moči odvzeti Kolikor toliko se okus zmanjša, ako se vino večkrat pretaka. Tudi olje, ki ga primešamo vinu, vzame precej tega okusa vase. Olje je dodati, ko se vino preteka. Na sod 4 do 5 hl deti je približno 1 liter navadnega olja. Olje je treba dobro premešati in nazadnje, ko se vzdigne na vrh, pri veli otočiti. Tako olje se lahko rabi potem za luč. Tudi precejanje vina skozi zmlete žganje kosti (špodium) precej ublaži okus. V ta namen je rabiti seveda filter. Špodium povleče vase obenem tudi druge duhove. Vsekakor pa ni moči popolnoma popraviti vina, ki je dobilo okus po plesnobi. Zato ga bo težko prodati. Tako vino se uporablja najboljše za družino. Celo v žganje preide deloma ta neprizeten okus,

Listnica uredništva in upravljanja.

Župnik Kunci, sv. Jurij: Zahvaljujemo se za Vaše sotrudništvo. Ali poslani članek ni primeren za resni list in zato smo ga vrgli v tisti globoki koš, v katerem se nahaja že več dopisov farške domišljije in lažnosti. Salve! — Župnik Vogrin v sv. Barbari: Silno korajni ste? Mi tudi! Ali bahirja Vaša nam ne imponuje. Spregovorili bodoemo prihodnjič še par besed!

Loterijske številke.

Gradec, dne 22. februarja: 10, 81, 46, 25, 82. Trst, dne 29. februarja: 41, 59, 72, 65, 29.

Ena res splošno priljubljena lekarna je firma P. Jurišič v Pakracu. Opozorjam na njene inzerate in jo najtopleje priporočamo.

Tvrda Karl Kocian tovarna za suko, lodne in modno robo iz pristne ovčje volne v Humpolci prične ravnokar razposiljati nove vzorce obširnega skladu letne robe za gospode in gospe. — Priporočamo, da se pri potrebi na to staro Humpolčko firmo obrne ker je znana za solidna, o čemur se lahko vsakdo sam prepriča.

Promet razpošiljalne trgovine zahteva aparat, o katerega velikosti nima navadni človek niti pojma. Pomislijte je na tisoče in zopet tisoče komadov blaga, ki morajo biti naloženi, da se kupec pravočasno ugodji. Marsikatru blago ima zopet razne vrste po velikosti, barvi in muštru. Vsak posamezni komad vsake vrste blaga mora biti posebej numeriran, registriran, pri prodaji fakturiran in izbrisani iz skladnišča o registru. Numeriranje gre v milijone in tako se lahko predstavljamo, koliko oseb in koliko delavcev moči je v tej zalogi potrebitno. Razpošiljalna hiša Hanns Konrad vslužuje zdaj 200 oseb; njih delu najdemo lepe članke v letnikih 1907 in 1908. Hanns Konradovega koledarja, katerega dobijo vsi kupci te firme zastavljeni in poštne prosti.

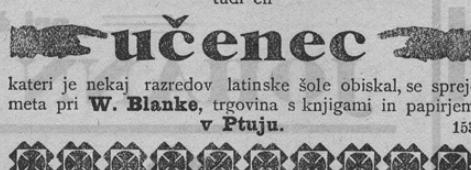
Prodajalka

dobro zmožna v računenju in v nemški pisavi kakor tudi en

učenec

kateri je nekaj razredov latinske šole obiskal, se sprejmeta pri W. Blanke, trgovina s knjigami in papirjem v Ptiju.

158

Domača pijača

narejena z „Mostin“ da izvrstno pijačo in je najboljše nadomestilo za pristni sadni moč, „Mostin“ je sečatina naravnih substantij in vseh tega neškodljiv ter vpliva na pijača na človeka oživljajoče in pospešuje prebbovo. 300 l. te pijača narejene z „Mostin“ stane 4 gld. 80 kr. „Mostin“ se dobijo pri Janezu Počeh, špecerajska trgovina, Maribor, Koroška ulica 20. — Poštna razpošiljatev vsak dan. — Stari se pred ponaredbami.

173

Zdrave delavke

od 16. do 35. leta se sprejmejo k trajajočem lahkom in dobro plačanem delu v tovarni v

Gradcu Moserhofgasse 50—54. 170

RAZGLAS

sparkasa v Ljutomerju

naznanja, da obrestuje sedaj vložbe pol-mesečno pri polletni kapitalizaciji

Z 4 3 0

Rentni davek plača sparkasa.

Stanje vložb koncem 1907 . . . K 1,316 113.77

Hipotečna posojila 1907 . . . K 1,136 847.23

Rezervni sklad K 125 657.68

Ravnateljstvo.

Stiskalnica

(preša)

za sadje je v tovarni za opeko v Leitersbergu pri Mariboru na prodaj. Naslov je: „Leitersberger Ziegelfabrik“ Marburg a. D. 169

Krasno malo posestvo

bližo Maribora z prav lepim stanovanjem se pod roko takoj proda. Natančnejša pojasnila da g. Mat. Pukl, gostilničar in župan v Rosvencu pri Mariboru. 126

Denarna posojila

vsake velikosti po 4 do 5%, proti dolžnemu listu z ali brez pritve za jamstvo, plača se v mesečnih obrokih v 1—10 let. Brez posredovalnega pristopca. Posojila na realitet po 3½%, na 30—60 let, najvišje. Vecja finančnica. 82

Hitro in diskretno se vse vrši.

Administracija „Börsen-Courir“

Budapest, Postfach.

Porto za nazaj se prosi. Prosit se nemško korespondenco.

Nova davka prosta

hiša s 4 sobami, gospodarskim poslopjem ter 5 oralov zemlje 10 minut od Ptuja ležeca se takoj proda. Vec se vze pri g. Mariji Ribiči v Bregu pri Ptuju. 133

Krepek kovaški učenec

se sprejme pri Ad. Pegathnig-u, kovač in konjski zdravnik v Velikovcu na Koroškem. 117

Najboljše budilnice (Wecker) registrirana znamka „Adler-Roskop-Alarm“ se dobijo le pri moji tvrdki

Z 1 zvoncem, jekleni anker in „Absteller“ K 3.30 Z cifernico, ki se po noči sveti K 4.20 Z 2 zvoncom, jekleni anker in „Absteller“ K 4.40 Z cifernico, ki se ponosi sveti K 4.80 Konkurenčna budil. K 2.90 Z cifernico, ki se ponosi sveti K 3.30 Z lepo malo leseno posodo K 4.40

Z cifernico, ki se sveti po noči K 4.80 Športna budilnica. K 5.50 Ki se sveti ponodi K 6. — 3 leta pismeno garancijo! Ako nedopade, denar nazaj!

Pošlje po povzetju prva fabrika ur v Bruxu HANNS KONRAD

c. Ink. dvor. If. Brux. št. 876. Zahtevajte moj glavni cenik, ki ima čez 3000 slik zastoj v poštne prosti. 693

Deset zapovedi

za kmete se zastoji dobiti in pri vsekanu trgovcu ali se pise na Ubald pl. Trnkočev, L. objekt, Krajinski kateri vsekanu zastoji in s piščano poštino taisle. 148

PIPE

iz Bruyére lesa prima kvalitet, iz pravega, nevnitljivega Bruyére-lesa. Gladka glava z daleč zavitim Buyére-odlivom, višnjati ror, nastnik iz roga

in slavi, cena 21 cm. dolga K 1.50. Ista pipa, ali z okoli rezano Bruyére-leseno glavo K 1.80. Največja izbera v rezervi za kadenje dobiti v mojem ceniku, ki se razpošilja zastoji in poštne prosti. Dobri sepri:

c. in k. dvornem literantu

Hanns Konrad

razpošiljevalna hiša v 690

Brux št. 876 (Češko.)

Zahtevajte v lastnem interesu moj bogato ilustrirani glavni cenik s čez 3000 podobami zastoj in poštne prosti.

zastoj in poštne prosti.